

מ"ת 23841/12/18 - יצחק אלענקרי נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 23841-12-18 מדינת ישראל נ' אלענקרי(עציר)

בפני	כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש	יצחק אלענקרי (עציר)
	ב"כ עו"ד אורי דייג ס.צ.
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - פמ"ד פלילי
	ב"כ - עו"ד ערן צרויה

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש לבחון מחדש אפשרות שילובו בקהילה טיפולית סגורה, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

נימוקי הבקשה

2. נטען, כי המבקש הופנה לקבלת תסקיר מעצר שלא בא בהמלצה לשחרורו לחלופה טיפולית, על רקע התרשמות שרות המבחן, כי מן המבקש נשקפת רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה והתמכרותית. מה גם, אינו בשל ואף יתקשה להשתלב במסגרת טיפולית, גם סגורה, לאורך זמן. (ראה תסקיר שרות המבחן מיום 09.01.2019)

עוד נטען במסגרת הבקשה לעיון חוזר, כי המבקש הופנה לבדיקת מומחית מטעם ההגנה, הקרימינולוגית הקלינית מעיין דבש (להלן: "המומחית"), והאחרונה, שבדקה את המבקש, ממליצה על הוצאתו של המבקש לטיפול בקהילה טיפולית סגורה בתחום ההתמכרויות, וזאת לאחר שהתרשמה מיכולות אישיות גבוהות מצד המבקש ורצון גדול להיאבק במחלת ההתמכרות. כמו כן, התרשמה מהעדר דפוסי התנהגות אלימים, שכן אין בעברו של המבקש הרשעות בגין עבירות אלימות קשות, וזאת בניגוד להתרשמות שרות המבחן, כי מדובר באדם בעל דפוסים אימפולסיביים ואלימים בהתנהגותו.

עוד בהקשר זה, ב"כ המבקש הלן כנגד קצינת המבחן שלא ציינה בתסקיר שגיבשה בעניינו של המבקש, כי המבקש היה מצוי בטיפול אינטנסיבי בשנה וחצי האחרונות. עוד נטען, כי העו"סית המטפלת במבקש סבורה, כי למבקש יכולות אישיות גבוהות ורצון להיגמל מההתמכרות.

עוד נטען, כי המבקש לא ריצה מאסר בפועל מזה תשע שנים. כמו כן, בין השנים 2014-2016, סיים המבקש הליך טיפולי מוצלח, במשך כארבע שנים לא היו לו הסתבכויות נוספות עם רשויות החוק.

מכל האמור לעיל, עותר ב"כ המבקש לבחון מחדש עניינו של המבקש.

3. **ב"כ המשיבה** מנגד, עתר לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתו, לא התקיימו נסיבות או עובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ. לגופם של דברים נטען, כי אין מקום לבחון בשנית חלופה טיפולית, וזאת מהטעמים הבאים: ראשית, בהינתן העובדה, כי המבקש אינו עומד במבחנים שהותוו בהלכת סויסה. שנית, נערך תסקיר ממנו עולה, כי המבקש בעברו השתלב בשבע תכניות טיפול בבעיית ההתמכרות, חלקן על פי המלצת שרות המבחן וחלקן מיוזמתו- אשפוזיות, קהילות טיפוליות ומרכזי יום. חרף זאת, במהלך שנת 2017, שב לצריכת סמים וניהול אורח חיים שולי. השתלב בטיפול באשפוזית "דולפין" למשך חודש, ומשם שולב בקהילת "רוח במדבר". כעבור ארבעה חודשים, החליט לעזוב הטיפול בקהילה על דעת עצמו ומסר, כי עבר חוויה מהטיפול והתמיד בכוחותיו להימנע מצריכת חומרים משני תודעה. עוד בהקשר זה התרשם שרות המבחן, כי המבקש מתקשה לשמר ניקיון מסמים והימנעות מאורח חיים שולי, עברייני ואלים, על אף ניסיונות טיפוליים חוזרים ונשנים אשר נערכו עמו. עוד העריך שרות המבחן, כי מסגרות הטיפול נותנות למבקש מענה זמני לתחושת הבדידות, אך אינן מהוות בעבורו גורם מדריך ומכווין להימנעות מסמים ומניהול אורח חיים מקדם. שלישית, התסקיר בעניינו של המבקש נערך רק לפני חודשיים, כאשר הערכת הכוחות מלמדת על מבקש בעל עבר פלילי בגין עבירות רכוש וסמים, אשר מתקשה לבחון את התנהלותו ונוטה להטיל האחריות על גורמים חיצוניים מתוך עמדה קורבנית, בעל דפוסים אימפולסיביים ואלים בהתנהגותו, מתקשה לשתף פעולה לאורך זמן עם מטרות טיפוליות, על אף ניסיונות מרובים שנעשו עמו, וביתר שאת, בהליך הטיפול האחרון, צרך חומרים משני תודעה במקביל להיותו משולב בטיפול- אינו בשל לטיפול משמעותי- קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה והתמכרותית. יתקשה להשתלב במסגרת טיפולית, גם סגורה, לאורך זמן. רביעית, אשר לדוח היחידה לנפגעי התמכרויות שצורף לבקשה- נטען, כי דוח זה הובא בפני שרות המבחן שעה שנערך התסקיר בעניינו של המבקש. חמישית, נטען, כי מן המבקש נשקפת מסוכנות גבוהה, שכן מדובר במי שניצל את הקרבה שלו ואת האמון שנתן בו אדם נכה על כיסא גלגלים, קטוע רגל, קשיש (להלן: "המתלונן") להיכנס אליו לבית, להכותו, לשדוד ממנו את קצבת הנכות שלו בצורה אלימה, תוך שהוא כורך את כבל הטלפון סביב צווארו, חונק אותו, מכה בראשו ובפניו, מפיל אותו מכיסא הגלגלים לרצפה, יושב עליו וגורר אותו, נוטל את כספו. מותיר את הקרבן מוטל על הרצפה בחדר ועוזב את המקום.

מכל האמור לעיל, עתר ב"כ המשיבה לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

4. כידוע, על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה של **שינוי נסיבות**, נדרש מידע שיכול היה להניא את השופט לתת את החלטתו המקורית, לו היה מודע למידע בשעת נתינתה, שכן הליך הבקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לערעור מחודש על החלטת המעצר. (ראה בש"פ 2608/18, בש"פ 4772/17)

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי באסמכתאות הרלוונטיות (תסקיר שרות המבחן מיום 13.01.2019 וחוות הדעת מטעם ההגנה, החלטת בית המשפט מיום 13.01.2019), וכן שקלתי את

מכלול השיקולים הרלוונטיים בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בנוגע לסעיף 52 לחסד"פ, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

זאת מאחר ולא שוכנעתי שהתקיימו נסיבות או עובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ, המצדיקות היעדרות לבקשה, וכן לצד הטעמים שעמד עליהם ב"כ המשיבה בתגובתו, כמפורט לעיל.

למותר לציין, כי הן שרות המבחן והן הקרימינולוגית מטעם ההגנה, שותפים למסקנה, כי המבקש שולב בעברו **בשב** תכניות טיפול בבעיית התמכרותו וגם קיים צורך לערוך שינוי בחייו.

בהקשר זה הקרימינולוגית מטעם ההגנה מעריכה, כי הפעם המבקש כנה ויש לו הכרה בבעיותיו ומביע מוטיבציה אותנטית לטיפול. **מנגד**, שרות המבחן התרשם, כי המבקש אינו בשל לטיפול משמעותי ומוצא במסגרות הטיפוליות מענה לתחושת הבדידות... מתקשה לשתף פעולה לאורך זמן עם מטרות טיפוליות ולשמר ניקיון מחומרים משני תודעה, וזאת על אף ניסיונות מרובים שנעשו עמו, אף לאחרונה. עוד בהקשר זה עולה, כי המבקש צרך חומרים משני תודעה במקביל להיות משולב בטיפול.

בנוסף, מעריך שרות המבחן, כי קיימת מצד המבקש רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה והתמכרותית, ועל כן, חלופה אנושית לא תיתן מענה לרמת הסיכון המתוארת.

בנוסף, לטעמי, המסוכנות הגבוהה שעומדת לחובת המבקש והנלמדת בעיקר מחומרת המעשה ונסיבות ביצועו לכאורה, כמתואר בכתב האישום, עדיין עומדת בעינה ואין במוטיבציה שמביע המבקש היום לצורך הטיפול כדי לצמצמה. בהקשר זה יפים לעניינו דברי בית המשפט העליון כי הליך הבקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לערעור מחודש על החלטת המעצר שנתקבלה לאחר שנפרסה מלוא התמונה בפני בית המשפט בנוגע **לעושה** (באמצעות תסקיר שירות המבחן שמשמש ככלי עזר אפקטיבי מקום בו נדרש בית המשפט לבחון את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם ואת האפשרות לאיינה באמצעות חלופה הולמת) ול**מעשה** כמתואר בעובדות כתב האישום.

לאור האמור לעיל, ומשלא הובאו נסיבות או עובדות חדשות, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן.

ניתנה היום, 'ל' אדר א' תשע"ט, 07 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.